

"Ik ben te vaak verhuisd (deel 2)"

IK BEN TE VAAK VERHUISD. IN TOTAAL EEN TWINTIG KEER (DEEL 2)

"De zwerftocht van auteur/kunstschilder Fred van der Wal Van 1957 -1967 woonde ik in de villabuurt in Heemstede. Ik had er een kleine zolderkamer in de grote villa waar ik met electronica onderdelen knutselde, literatuur las en historische werken. Ik las veel over kunst, o.a. de Bibeb interviews in VN, keek naar het kunstprogramma van Pierre Jansen, deed aan judo, jiu jitsu, competitie tafeltennis en tennis. Van 1963- 1966 bestudeerde ik het surrealisme, correspondeerde met musea en een magisch genootschap in Londen The Inner Light Society. Eind 1965 werd ik lid van een groep Haarlemse schilders, dat werd gepubliceerd in het Haarlems Dagblad. Dat viel heel slecht bij de directie van de kweekschool en ook bij de redactie van de schoolkrant. Ze schreven onder leiding van de tekenleraar slecht over mijn eerste tentoonstelling. Het waren nu eenmaal schoolmeesters in opleiding. Pedant. Ik moest bij de directie komen. Als ik door ging met tentoon stellen zouden ze beslissen dat ik van school werd verwijderd als ik openlijk met verf door ging knutselen zoals de tekenleraar het noemde. Toen zei ik tegen de directeur dat ik hem zou helpen met zijn beslissing om mij te verwijderen en zelf maar weg ging. Amsterdam. Ik ben nooit van die stad gaan houden toen ik in 1967 – 1978 er weer ging wonen, deze keer in het centrum, was het noodzaak, maar het is niet echt mijn stad geworden, ik was te lang weg geweest, al is er één ding dat ik in het centrum wel altijd gemist heb: de zee, de duinen, het bos. Je kon wel naar zee, natuurlijk. Dan ging je als lagere school leerling met de blauwe tram of de trein naar Zandvoort. Waar nu Athenaeum Nieuwscentrum is, op de hoek van de Spuistraat en het Spui, was het beginpunt van de blauwe tram naar Zandvoort. Een paar keer genomen toen ik nog op de lagere school zat, maar het duurde te lang en was te vol. Ik werd na die stijl gereformeerde juffrouw mei 1967 tijdens the summer of love verliefd op Catharina, die in het laatste jaar van academie De Schans zat en daarna op Mila en nog wat andere dames in successie, die ik al lang vergeten, ben omdat er niets aan te onthouden viel. Tussen 1965 en mei 1968 had ik het arm, nauwelijks te eten, alhoewel ik van heel kapitaalkrachtige familie ben. In 1968 kwam ik in de BKR, dus zat ik financieel goed. Voor talentvolle kunstenaars was het lastig in de BKR te komen en dat ondervond ik. Ze lieten me meer dan een half jaar wachten voor de commissie langs kwam. De huur van mijn woning Nieuwe Spiegelstraat was 48 gulden per maand. Het was een opluchting om niet meer de ene dag te weten dat ik misschien de volgende dag geen geld meer zou hebben. Ik voelde me de koning te rijk. In 1969 huwde ik en zaten we die zomer al met zijn drieën op een kleine twee kamer woning, waar ik mijn werk maakte aan de eettafel. We hadden niets en moesten van alles aanschaffen. De achterstallige huur van de vorige bewoner moest ik betalen en we waren 4 weken te kort in het ziekenfonds dus moesten de bevalling zelf betalen. Je moest toen als BKR kunstenaar 13 weken per jaar de BKR uit. Je kreeg dan 84 gulden per week overbrugging. Het eerste jaar was financieel heel moeilijk. Familieleden deden niets voor ons. Totaal aculturele mensen, stonden vijandig tegenover kunstenaars. Als we gingen eten ruimde ik mijn schilderspullen op. Een atelier had ik niet. Vrienden en collega schil-ders waren stinkend jaloers op mij dat ik in het centrum woonde. Zelf hokten ze op een derde etage in een achterbuurt in Amsterdam of ergens op het platteland in Groningen. Ik had ik in 1968 aan de Amstel 186 boven Galerie Mokum een paar maanden een atelier ruimte dankzij bemiddeling van Mike Podulke. Het werd gedoogd door zijn vennoot mejuffrouw Dieuwke Bakker van Galerie Mokum. In 1971 tijdelijk een atelier via Galerie Mokum op nummer 847, Prinsengracht, ik betaalde 70 gulden in de maand. Een van de Galerie Mokumschilders die jaloers was op mijn woning in het centrum en een atelier aan de

Prinsengracht werkte me met geïntregeer uit het atelier. Dieuwke Bakker waar ik het van huurde was onbetrouwbaar en labiel. Na de Nieuwe Spiegelstraat verhuisde ik in 1972 naar de Bilderdijkkade 4. Een driekamerwoning in een arbeidersbuurt waar we voor 7000 gulden aan lieten verbouwen. In vergelijking met de Nieuwe Spiegelstraat qua stand een achteruitgang. Ik betrok in 1972 een atelier aan de Tweede Nassaustraat 8.

© juni 2019, fredvanderwal, BasicPublishing.nl